

Duchovid.

Pro Pok. Záp. píše J. V. Čapek.

Pokračování.

Na stopě Hroma.

Domácí kronika Bílkova brala se od senoseče do žni obvyklými pašinkami. Nikdo neumfěl. Za to přinesla vrána dvě bejbíčka. U Strnadů vyhořel komín, což bylo nad míru rozčilující událostí. Brzy na to spadla Vojtíškovým ovce do studny a oni měli po celý týden skopové s tuňmem a ošití na dřeváky pro celou domácnost.

Co se týče Frantíka, on vzdor smluvnému sňatku s Boženkou a zacházení k Smrčinovým, obohatil své rodiště několika z brusů novými duchy, bez vešl námitky věrných-věřících, však též bez vřelého uvítání. Lidi milují pokrok v každém oboru. Okusivše pečeni se salátem, neradi se vrací k vešlejší zelnicí s bramborama na loupáčku. Očekávalo se od Duchovida, že po Hromu a Luciperovi důsledně má spatřit Krista Jána nebo aspoň svatého Petra.

Frantík nejen že neuspokojoval jiných, nýbrž ani sám spokojeným nebyl. Duch lásky k němu byl mnohem zatvrzelejším, nežli duchové ostatní. Necht' měnil hodiny návštěvy své v tu či onu stranu, nebyl s to Boženku doma zastati. V nepřítomnosti dcery bavil se rozmrzelý ženich s matkou. Jelikož o duchách se dovedl vyjádřit nejdůkladněji ze všeho, počal ji seznamovati s celou svojí duchovou menažerií. Po třetí jeho návštěvě se Smrčinová bála vyjít po tmě ze stavení bez psa.

Matušků se zatím stali středem bílkovského světa. Odkoupení polí a lesa od Hubky a vyplacení čtyř tisíc a pěti set zlatých hotových peněz bylo pro vesnické finančníky transakcí sensační. Úžas vzrostl, když Bfenek oblesal sousedy, nepomohli-li by mu navozit cihel a tašek na zvýšení a rozšíření stavení. Souhlas veřejného mínění, zněl v ten smysl, že musili najít poklad. Nikomu nezapadlo, že by se rozumným hospodařením, neunavnou prací a šetrností za pětadvacet roků mnohem více získati mělo. Venkovan a vůbec člověk v přemýšlení nevícejší rád si pomáhá při uvažování věci neobyčejných vysvětlení ze vzduchu a někdy s mnohem větší výše strženým, poněvač nadpřirozené vysvětlení vyžaduje méně znalosti u přemýšlení, nežli vysvětlení přirozené.

Nikdo z pozvaných neodfekl, vzdor tomu, že se na venkově dovážení staviva koná ve jménu sousedské vzájemnosti a tudíž bezplatně. Matušku se zdvihali a následovně přicházeli do mody a přizně. Potom se musí uvážiti, že je při dovážení jídla a pití do aleluja a tím se bezplatná sousedská vzájemnost uspokojivě vyrovnává, zvláště v čase, kdy potah zahálí. Matušková věděla proč a jak a vystrojila malé posvícení a Bfenek k němu opatřil několik soudků přímo z města — následek čehož byl, že během tří dnů, co dovážení trvalo, bylo více chvály o Matušku slyšet, než za celých pětadvacet roků před tím.

Během stavby — přistavovali světnici, komoru a sýpku nad tím a vedle toho, novou průjezdni stodu — nápadou se stala soustředěným zrakům podivná okolnost: Chování se Bfenkovo.

Téměř od uzavření koupě s Hubkou byl neustále na nohou a přes pole. Jednou se vydal k východu, podruhé k západu a sotva se doma vyspal, cestoval opět. Z počátku jeho vycházky přepisovány na účet kupování potřeb stavebních. Leč brzy se stalo zřejmým, že v tom věcí něco jiného. Stavení blížilo se již ukončení a Bfenek cestoval víc a dál než před tím. Zmizel na celé

dva až tři dny. V posledním týdnu července to došlo. Právě když bylo stavení dohotoveno a ženě přede dveřmi, ztratil se na celých čtrnáct dní.

Bílkovští nad tím byli celí udivení. Jedni hádali, že si někde na hranicích vyhlíd bohatou nevěstu. Jiní, kteří tušili, že si myslel na Boženku, přičítali zdánlivé jeho toulání se na vrub dešperace. Pohlíželi bádavě po Matuškové, nenlí jí v obličeji a očích viděti starosti a soužení. Avšak Matušková byla veselá a čilá, jakoby jí nehněly ani střevice, neřku-li vycházky synovy.

Desátý den nepřítomnosti Bfenka došlo od něho psaní, rázované v Praze. A kdož jiný ho Matuškové přinesl, než-li sama — Boženka. Bylo to ve čtvrtek. Otec ji poslal ráno na radotínskou poštu s listinami pro okresní úřad v městě. Jelikož školní děti už měly prázdniny, požádal ji poštovní, aby vzala s sebou dva dopisy do Bílkova. Jeden byl pro Matuškovou a druhý pro Roubíka — od pojišťující společnosti, oznamující mu, že jeho assekurace shledána v pořádku a že si může přijít peníze vyzdvihnout.

Boženka sotva dovedla zatajit radost svoji. Dávno si přála k Matušku se podívat, do svého budoucího domova, zvláště v poslední době, kdy tam všechno přestavovali, měnili a onačili. — Nebylo však slušné záminky. Z čista jasná, radotínský poštovní, jakoby jí dal do ruky vstupenku, opravňující ji před celým světem vkročit, kam jí srdce dávno táhlo, ale veřejné ohledy vejiti bránily. Psaní Roubíkovi je jaksi dodatečným pojištěním proti možnosti pomluvy.

Jak pospíchala z Radotína! Sotva se malé její střevíčky písčité cesty dotýkaly. Když pohledla pod sebe a viděla je střídavě vykukovat pod vlínici se kanýrkami, z lehounké, letní látky, zdálo se jí, že se země viditelně pod ní otáčí a písek a křemení, v jemné a hrubší rýhy seřaděné, finuly se k ní, pod ní a kolem ní. V zátočině cesty hustým křovím před nepovolanými pozorovateli chráněné zastavila se na okamžik a jedno z psaní políbila a svět se opět pod ní roztočil rychlostí zvýšenou.

Nezastavila se až u stavení, vlastně u zboření stavení Roubíkova, na začátku návsi bílkovské. Roubík opravoval ve dvoře a rychle přiběhl, jakmile psaní nadzdvihla. Požádal ji o přečtení dopisu, jelikož psané litery jsou pro jeho zrak příliš namahavými. Zvěděv potěšitelný obsah, odvětil se za úslušnost její péknu a srdečnou poklonou:

"Tyť květeš, dceruško, jakobys se byla v růžích vykoupala."

"To je z tepla a chůze," Boženka rozpaky své zamlouvá a s pozdravem pospíchá v pravo přes náves, na místo k protějšímu konci. Matušková stojí před vraty se zvonkem šonkou, jehož dlouhá chvíle a zvědavost přivábily k obnovenému stavení na výzvědy.

"Stala jsem se dnes poštovním poslíčkem," Boženka se uvádí — "Roubíkovi jsem přinesla dobrou zprávu. Doufám, že taky Vám přináším něco potěšitelného."

"I arci to musí být zpráva potěšitelná, když ji přináší takový roztomilý poslíček," Matušková lahodí.

"Nejspíš od syna," šonka vyvádí.

"Ano od syna," Matušková přisvědčuje psaní prohlížeje. "Je v Praze za nějakou záležitostí. Nu a pojď se pak taky podívat, má zlatá, jak nám všechno přestavili. Beztoho si u nás nebyla od maličkosti a kdož ví, kdy zase se ti namane příležitost."

"Stojí to na mou věchu za podívanou," dotvrzuje šonka, "stavení je truc panského zámku. Ale

ze všeho nejlepší je Matuščino kafe. To je zrovna jako mandle s medem."

"No, když vám tak chutnalo, zajděte k nám zase v neděli, snad pro vás zbyde hrníček."

"Zaplat' pámbu, Matušková. Já si v neděli nezapomenu spomenout. S pánem bohem."

Matušková byla celá šťastná. Tady má při sobě děvče, které, jak se synovi vyjádřila, na srdce jí přirostlo. Osud jí odepřel vlastní dcery. Vyhlídla si Boženku k vyplnění neobsazeného místa a zde jí náhoda k ní posílá. Náhoda? Matušková je nakloněna považovat návštěvu Boženčinu za vyšší řízení. S jakou horoucností by ji obejmula a zlíbala. Však nesmí drahé děvče poplašit nenadálým výbuchem své lásky. Vzala ji pouze za ruku a spokojuje se pomilováním laskavých pohledů a slovy. A Boženka srdečně budoucí matce oplácí. Ruku v ruce, jako dva milenci, prošly celým stavením, až do obydlé světnice. Zde Matušková rychle rozetře čisté ubrousek a nejpěknější košík kávou naplní.

"Napí se, moje panenka, po té cestě a já si zatím přečtu, co mi syn píše z Prahy."

Přečetla list a Boženke ho podává.

"Přeči si psaní Boženko. Mně se zdá, že se týká tebe víc nežli mne."

Přisedla k dívce. Položí jí ruku kolem těla a schýlil se k ní, aby společně s ní přečetla dopis ještě jednou. Dopis Bfenkův zní:

Rozmilá matko! Byste si nedělala starostí, podotýkám z úvodu, že jsem úplně zdrav a vesel, neboť mám skoro úplnou jistotu, že se všechno skončí šťastně a Boženka bude mou — naš! Vímt', že ji milujete snad více nežli vlastní její matka a těšíte se se mnou na ten blahý okamžik, až ji uvítáme v naší domácnosti.

Ten Hrom mě ale provedl! O budějovickém trhu jsem konečně přišel na živou stopu. Jeden komediant tam poznal nůž v lesku nalezenej a víte komu přináležel? Pimprlákovu Hromadovi, který už několikrát v Bílkově hrál. On se nedávno spolčil s jiným pimprlákem jménem Lucimbera. Lucimbera má ženu a tři děti. Jejich známí jim přezdívali — Hrom a Luciper a oni se bezpochyby taky tak zvu mezi sebou.

Bylo mi řečeno, že se dali vzhůru k Vodňanům a já se pustil za nimi. Od Vodňan jsem je stopoval do Písku, z Písku přes Strakonice k Horažďovicům a odtamtud k Sušici. Odtud táhli přes Stražov k Nífsku a mně už se zdálo o Bavořích. Však oni se obrátili v pravo a zabočili ku Klatovům kdež se odbyvala pout' a zde uspořádali představení v hostinci "flinta." Z flinty se vystřelili rovnu cestou až do Plzně — domova Hromady a tam jsem je šťastně dohnal.

Připadal jsem si na té honbě pohádkovým hrdinou vysvobozujícím zaklenou princeznu. Já bych pro svou modrookou princeznu s radostí zemi českou obešel třikrát po sobě a potom začal putovat znovu. Osud mně byl však příznivým a já nepřátelské duchy dohonil a přemohl po poloviční obchůzce. Za železniční lístky a pětadvacet zlatých jsou ochotni přisti pondělek se navrátit do Kašparovic lesku, kde nevědomky zahráli Frantíkovi nejpovedenější svou komedii a býti mi nápomocnými k vysvobození méj Boženky ze zajetí Duchovida.

Že jsem tak dobře pochopil a dostal se na krátký železniční skok od Prahy, rozhodl jsem se navštívit maticku českých měst a Prokopa Jiřila. Prokop právě od byl právnícké zkoušky a přijal mne s otevřenou náručí a prázdnými kapsama. V Praze je draze. Já to záhy poznal na sobě.

Předně jsem si musil pořídit městský oblek, abych nedělal Prokopovi ostudu před jeho známými a mohl slušně vejít, kam bylo potřeba v záležitosti umluveného ústupu ku Praze. Doufám, že toho nebude zapotřebí. Mezi tím jsem přišel na pěkný a laciný sklad majolikového nádobí a koupil jsem ho. Bude se vám zajisté líbit a — jí taky. Do nového stavení a k nové hospodyně přísluší nové věci. Přál bych si, abych ji mohl obkličít stříbrem a zlatem!

Zdržím se v Praze do večera v neděli a prohlídnu si zatím v průvodu Prokopa všechny pamětihodnosti, načež se spolu vydáme k domovu a v pondělí ráno budeme u "zeleného kapra" v městě ku snídání. Jak Vám povědomo, odbývá se tam v pondělí výroční trh, který hraje v mém plánu důležitý úkol. Počítám na to, že několik Bílkovců navštíví trh a z těch by byl nejlavnějším Frantík.

Drahá maminko! Nedovedla byste nějak náhodě napomoci a Frantíka na trh vybídnouti, nemá-li v úmyslu se tam vydati? Jedna cesta by byla jistota. Kdyby se Vám podařilo s mojí Boženkou bez nápadnosti promluvit a jí pokyn dáti, aby Frantíka na trh vybídla, on by se dal s radostí prod. Není to sice hezké, leč v lásce a válce každý onskok platí. Povede-li se Vám s ní promluvit, pošeptejte jí, že jsem si od té doby, co jsem ji neviděl nejméně milionkrát na ni vzpoměl a ze všech dívek a slečinek, jež jsem na své cestě po Čechách spatřil, ani jedna se k ní přirovnat nemohla.

S tím zůstávám Váš oddaný a milující syn Bfenek.

P. S. Ten sklad majoliku by se dobře hodil za záminku k pozvání několika sousedek a hlavně Boženky a její maminky. Však Vy se v těch věcech líp vyznáte, než já.

Musím podotknout, že jsem večera večer s Prokopem navštívil měšťanskou besedu a on mne také představil purkmistrovi Podlipnému, jenž se mnou velice laskavě skoro půl hodiny rozmlouval.

Boženčiny ruce sklesly do křídla s dočteným dopisem. Byla zanicením polo bez sebe. Ponejprve v mladém životě svém uzřela, jak láska vypadá na papíře i ovanul ji kouzelný její dech.

Matušková, znamenajíc rozdílné děvčete a sama rozehvěna, vine k sobě touženou nevěstu a táže se:

"Co tomu říkáš, dušínko moje?" Boženka není s to promluvit. Přitulil se těsně do náruče matky milencovy a usmívá se, any jí slze po tvářích se kutálí. Matka celuje dívku, slzy utírá — až se sama rozpláče. A tak se spolu potěšily.

Frantík se octnul toho večera v sedmém nebi: Natretil' předně Boženku doma. Ona byla za druhé samý úsměv a rozmar a na dobrou třetici ho při odchodu pozvala, aby se šel s "námi" totiž s rodiči a s ní podívat v pondělí na výroční trh do města. Ubohý ženich slíbil s nadšením, že se dá v pondělí — odvésti na trh.

(Pokrač. bud.)

V nedávném dopise z Washingtonu, D. C., starému příteli praví Major G. A. Studer, jenž byl po dvacet roků konsulem Spoj. Států v Singapthore, jak následuje: "Nalezaje se v Des Moines, seznámil jsem se s linimentem, známým jako Chamberlain's Pain Balm, jenž jsem shledal co výtečný proti revmatismu, jakož i proti bolestem hrdla a prsou. (činí dýchání snázejším). Na začátku tohoto týdne stížen jsem byl příznaky zánětu plíce, a dvě použití tohoto linimentu na hrdle a prsou neudh okamžitě nilo. Nechci býti bez něj ani v budoucnu. Na prodej u všech lékárníků."

Úplný seznam knih zdarma jest k dostání u Pokroku Západu.

KLONDYKE

u vašeho vlastního krbu.

Nemusíte jezdit do Alasky k vůli zlatu
Kupujte svá semena u

Shugart & Ouren

a sklizeň z nich získaná přinese
v m hojně peněz.Pahradní
Zolní
Květi-
nová.

Semena

Nejlépe
jakost,
nejnižší
ceny.

Největší zásoby.

Dopíšte si o katalog a ceny.

Zásoby drubežnické.

Prostředek k hubení čmelíků, k zvýšen.
nosnosti vajec, léky k drubežnické, mleté
kostl atd. v hojně zásobě. Dopíšte si o cirk-
kuláře a seznam zásob drubežnických.

Shugart & Ouren

Iowa — SEMENÁŘI, COUNCIL BLUFFS IOWA

KUPTE SI

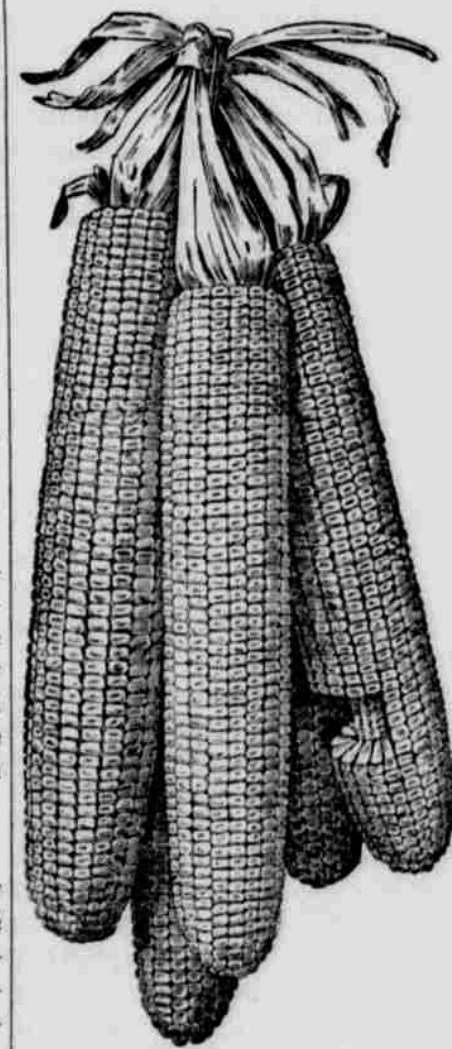
přeplavní - lístky

DO ANEBU Z ČECH U

J. J. Havelky

ZA NÁSLEDUJÍCÍ CENY:

Z Chicaga do Bodenbachu	\$44.30
" " Čáslavi	45.45
" " Chrudimi	45.25
" " Chebu	44.20
" " Karlov. Var	44.60
" " Klatov	44.80
" " Litomyšle	45.75
" " Nepomuku	44.75
" " Pardubic	45.30
" " Plzně	44.70
" " Písku	45.20
" " Prahy	44.95
" " Tábora	45.80
" " Domažlic	45.20
" " Teplic	44.55

Adresujte: J. J. HAVELKA,
Lake Shore & Michigan Southern
Depot, Chicago, Ill.Těš obstarává pojištění za nejnížší ceny
v č. 144 E. Van Buren St. Room 34.

VELKÁ SKLIZEŇ.

Nepopíratelnou zkušeností jest, že více pozemků věnováno jest ve Spoj. Státech pěstování kukuřice a že úroda z ní vznikající má více ceny, nežli kterákoliv jiná plodina ve Spoj. Státech pěstovaná — a bude tudíž zajisté čtenáře naše zajímati pozoruhodný rekord docílený kukuřicí Silver Mine. Když jsme minulý rok v našich sloupkách uvedli, že druh tento vydal v Scott okrese v Iowě 215 bušů po akru, považováno to bylo téměř za neuvěřitelné, tento rok byly však jiné klizně, jež se oně skoro vyrovnaly, ačkoli sklizeň loňského roku jest nejvyšší kdy vy-pěstovaná v obyčejných okolnostech a bez umělého hnojení. Letos vydala Iowa Silver Mine kukuřice 211 bušů po akru v Indianě, 201 bušů po akru v Arkansasu, 178 bušů po akru v Illinois a obrovskou sklizeň v Nebraska, Ohio, Texas, Minnesotě a jinde. Druh tento jest ranným, dozrává ve 95 dnech, klasy, jak na obraze vidět, jsou dlouhé, zrno hluboké a šach malé. Aby naši odběratelé seznali jakost této kukuřice, uvollila se Iowa Seed Co., z Des Moines, Ia. zaslati malý vzorek zdarma spolu s velkým ilustračním katalogem každému z našich čtenářů kdo je o ně požádá, musí se však zmíniti v žádosti o tomto listu.